

nogen fast Bopæl, Kontor og Deslige, saa maa det være berettiget at forkynde Stævningen paa hans Opholdssted, paa den Gæstgivergaard, i det Lokale, hvor han logerer for Tiden. Man kan ikke hjælpe sig med det sidste Punktum i dette Stykke, der siger, at man kan forkynde Stævningen for en Mand paa det Sted, hvor han antræffes, naar det forgjæves er forsøgt at forkynde Stævningen paa Bopæl, Skib, Kontor, Værksted eller Forretningslokale; thi Forudsætningen er jo, at man har med Folk at gjøre, der ikke have fast Bopæl, Kontor osv. Betingelsen for den personlige Forkyndelse paa Antræffelsesstedet vil altsaa ikke være tilstede for en saadan Person, naar man ikke har givet en Regel, der gjør det muligt at forkynde Stævningen paa Opholdsstedet, og dette forgjæves har været forsøgt. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at beholde det andet Punktum og altsaa forsaavidt ikke stemme for Justitsministerens Endringsforslag under Nr. 2 c. Personlig vilde jeg ikke have Noget mod dette Endringsforslag, naar det ikke gik ud paa at udstøde andet Punktum af det her omhandlede Stykke, men derimod knyttede sig til sidste Punktum af dette Stykke, naar man med andre Ord fastholder Opholdsstedet som Supplement for Bopæl, Hjem osv., og saa sætter den Regel ind: ligeledes kan man forkynde Stævningen, men vel at mærke for den paagældende Person, naar man træffer ham paa det Sted, hvor han arbejder, og naar man forgjæves havde forsøgt at forkynde Stævningen paa hans Bopæl, Hjem osv. Jeg vil, efter som Forhandlingerne gaa her idag, og efter at jeg navnlig har hørt den høitærede Justitsministers Udtalelser, beholde mig at tage nærmere end Derveielse, hvorvidt man til 3die Behandling skalde forsøge at imødekomme Justitsministerens Tanke paa den af mig antydede Maade. Foreløbig er Resultatet altsaa dette, at jeg anbefaler det ærede Thing at følge Udvalget paa dette Punkt, at følge Udvalgets Flertal paa de Punkter, hvor der er Mindretal, jeg anbefaler det ærede Thing at vedtage Justitsministerens Endringsforslag under Nr. 1, 2 b. og 2 d., og jeg henviser til Thinget, hvorvidt det ligeledes vil stemme for Forslaget 2 a. og 3, idet jeg bemærker, at jeg for mit Vedkommende vil gjøre det.

N. Sørensen: Den foreliggende Sag synes jo ikke at interessere det høie Thing i nogen særlig Grad, og jeg kan godt forstaa dette. For det første interessere juridiske Spørgsmaal, særlig af den Natur som disse, jo ikke Sæggfoll i Almindelighed, og for det Andet vil Enhver, der har prøvet

paa at sætte sig ind i, hvad her er foreflaaet, have faaet det Indtryk, at det er noget saa ubetydelig Smaat, at det lige overfor det store Arbejde, der for Tiden foreligger her i Thinget, knap er Uleiligheden værd at gjøre sig bekendt med en eneste Linie af, hvad her staar. Jeg har været med til at indstille Lovforslaget til videre Fremme, men nogen særlig Interesse har jeg ikke af det. Naar vort Retsvæsen, vor Procesmaade i det Hele er en saadan, som den faktisk er her i Landet, bryder man sig ikke meget om flige smaa Gapperier som det her foreliggende. Vor civile Procesmaade skildres af den høitærede Justitsminister i Bemærkningerne til det foreliggende Forslag som langtsaa tilfredsstillende. Han tilføjer, at Manglerne ikke ville kunne afhjælpes ved Sligt, men at der maa en hel Grundforbedring til, og det indrømmer jeg. Den Mangel, den høitærede Justitsminister vil afhjælpe ved det foreliggende Lovforslag, er den, at Processerne ikke skulle være slet saa langtrukne, som de hidtil have været. Vi vide jo, at en Proces her i Landet til sine Tider næsten aldrig kan faae Ende, der kan gaa Aar efter Aar, men Processen vedvarer. Men mener nu Noget, at dette at forkorte visse procesuelle Frister i nogen væsentlig Grad vil forkorte selve Processerne? Nei, det er ikke der, Skabanken ligger; den ligger paa helt andre Punkter; den ligger i denne Tagen Henstand og Tagen Henstand i det Uendelige, saa at vi jo have haft et Exempel paa, at da en Mand midt om Sommeren i den varmeste Tid tog Henstand paa den forrige Grund, og man saa saae efter, hvad den forrige Grund var, viste det sig, at han for 1½ Aar tilbage havde taget Henstand paa Grund af Sneveir og Togstandsning. Det er flige Grunde, man angiver, og saa mener man, at det her foreliggende i nogen særlig Grad vil forbedre vor civile Retspleie. Nei saameget vil det ikke! Og den kriminelle Retspleie, hvorledes har det sig med den? Er der Noget, vi Alle sammen ere enige om, baade Høire og Venstre, saa er det det, at vor kriminelle Retspleie er saa slet, som den overhovedet kan være. Det er en Anskuelse, som har trængt sig ind i Befolkningen, som bliver stærkere og stærkere, og som stiller ganske anderledes Krav til den høitærede Justitsminister, end denne Slags eller maaste lignende Lovforslag paa den kriminelle Proces' Omraade. Under saadanne Forhold er det naturligt, at det, der her foreligger, ikke i nogen høiedelig Grad har interesseret mig, ligesom jeg ogsaa mener, at det er naturligt, at det ikke